

Dragostea lui Dumnezeu între credincioși

Dragoste confidentă

Text biblic : Ioan 3:11-24

Versetul de aur

Cine păzește poruncile Lui rămâne în El, și El în el. Și cunoaștem că El rămâne în noi prin Duhul pe care ni l-a dat. Ioan 3:24

Introducere

Cele trei scrisori ale lui Ioan au fost scrise probabil în aceeași perioadă cu Evanghelia după Ioan, în anii 80-90 AD. Acestea sunt scrisori ca cele scrise de un păstor congregației lui. Unele surse creștine timpurii indică faptul că apostolul Ioan a plecat din Ierusalim, din regiunea sa natală Galileea pentru a se stabili în orașul Efes. Pavel a întemeiat biserica din Efes la mijlocul anilor 50 în a treia sa călătorie misionară (Fapte 19: 1–22). Orașul devenise un centru al activității creștine, iar acest lucru a fost consolidat prin sosirea lui Ioan la 15-20 de ani după Pavel. La data scrierii lui I Ioan, apostolul a servit ca pastor pentru cei din Efes mai bine de un deceniu. Ioan conține o gamă largă de subiecte care rezumă învățăturile apostolului în vârstă și sfaturile pentru „copiii săi iubiți”, creștinii din Efes. Scrisorile lui Ioan se ocupă de fracțiunile din interiorul și din afara bisericii din Efes, care începuseră să învețe multe lucruri false (ex: I Ioan 2:18, 22; 4: 3). În această listă s-au inclus lucruri precum negarea adevăratei umanități a lui Hristos. Ioan a scris această epistolă împotriva învățătorilor falși, care au fost cunoscuți sub numele de gnostici. Printre altele, gnosticii au învățat că nu contează cu adevărat dacă o persoană are moralitate sau dragoste - atât timp cât avea „cunoștințele secrete”. Pentru a combate această falsă învățătură, Ioan a accentuat legătura între credința adevărată, fapte bune și o dragoste adevărată. Altfel spus, este implicarea corectă a capului, mâinilor și inimii. Copii lui Dumnezeu trebuie să creadă adevărul, să asculte poruncile și să iubească frații și surorile în Hristos.

Contextul lecției

I. Exemplul lui Cain. (I Ioan 3:11-15)

A. Ce v-am spus de la început a fost Iubiți-vă uni pe alți (v11)

Acest concept cheie poate fi găsit în învățăturile lui Isus (Ioan 13: 34-35). Aceste cuvinte ale Învățătorului au avut o impresie puternică asupra tânărului Ioan cu 50 de ani mai devreme și nu le-a uitat niciodată. El dorește ca nici cititorii săi să nu le uite sau să le negligeze.

B. Fără viață ca ucigașii (v12-15)

Ura este opusul dragostei, Ioan oferă un exemplu biblic care arată complexitatea relațiilor noastre. De ce am urî o altă persoană? În exemplul lui Cain și a fratelui său, Abel, a fost gelozia. Dumnezeu a considerat jertfa lui Cain din produse agricole ca fiind rea, în timp ce jertfa lui Abel a fost din oile întâi născute ale turmei sale și a fost considerată bună (Geneza 4: 1–5). În legile date mai târziu, jertfa lui Cain a fost considerată bună, dar problema a fost inima rea a lui Cain. (Num 4:16). Un suflet care iubește nu poate fi un suflet mort. (opusul: Ioan5:25). Crima poate fi calculată la rece, dar mai des este o crimă a pasiunii de furie și ură. Acesta a fost cazul lui Cain, care a stârnit furie împotriva lui Dumnezeu și a

fratelui său.

II. Jertfa lui Isus (v 16-18)

A. Fă la fel ca Isus (v16)

Adversarii evrei ai lui Isus l-au hulit și l-au amenințat pe tot parcursul slujbei sale (Ioan 11: 8). Dacă Isus ar fi decis să se răzbune ar fi avut la dispoziție o armă mult mai bună decât cea folosită de Cain. El ar fi putut chema mii de îngeri, dar nu a făcut-o. În schimb a murit de bunăvoie, de dragul oamenilor, inclusiv a ucigașilor Săi.

B. Demonstrează dragoste (v 17-18) .

Astăzi s-ar putea să vorbim despre cineva că are o inimă de piatră, atunci când vorbim despre a nu avea milă pentru cineva (Exodul 8:15; 9:34; 2 Corinteni 6:11). Moartea lui Isus pentru frații și surorile sale servește ca act final al dragostei, spre deosebire de actul de ură al lui Cain. Orice revendicare că iubim pe Dumnezeu ar trebui să conducă la fapte vizibile de compasiune pentru ceilalți. Lipsa de interes pentru cei nevoiași pune la întrebare statutul celui creștin. Ioan a învățat, de asemenea, că dragostea pentru Dumnezeu și ura pentru ceilalți nu pot coexista (1 Ioan 4:20).

III. Testul credinței (v 19-24)

A. Testul inimii (v 19-22)

Ioan oferă un test pentru a determina dacă aparținem adevărului. Trăirea în adevăr dovedește că nu acționăm cu viclenie sau înșelăciune, ci cu sinceritate și corectitudine evlavioasă. Ar trebui să fim atenți la inimile noastre, dar nu ca un îndrumător perfect. Inima în gândirea biblică nu este pur și simplu centrul emoțiilor. Inima este sursa impulsurilor noastre cele mai profunde, a motivațiilor noastre, a deciziilor noastre de voință liberă. Este locul în care se fac alegerile. Dacă inimile noastre nu ne condamnă - nu rezistați să-i ajutăm pe cei nevoiași prin fapte de iubire - ar trebui să simțim siguranță în relația noastră cu Dumnezeu.

B. Testul prin fapte (v23-24)

Porunca prezentată aici nu vine de la Ioan ci direct de la Dumnezeu. Pentru a crede în numele Fiului său, Isus Hristos (Ioan 6:29) și a ne iubi unul pe celălalt nu poți fi despărțit unul de celălalt. Adevărații credincioși în Isus Hristos vor practica întotdeauna dragostea reciprocă. Isus a menționat acest lucru în mod repetat în ultima noapte pe care a petrecut-o cu ucenicii săi în Camera de Sus (Ioan 13:34; 15:12, 17). După multe decenii, Ioan ne-a arătat că nu a uitat cuvintele stăpânului său din acea noapte. În ciuda numeroaselor probleme și provocări ale bisericii pe care le-a arătat Ioan, această etică de control nu și-a pierdut niciodată puterea sau autoritatea. O biserică plină de dragoste, care slujește nevoiașilor comunității sale face mărturie despre Duhul lui Dumnezeu în mijlocul ei. Îi mulțumim Tatălui atunci când urmăm învățăturile Fiului său și permitem Duhului Său să ne ghideze actele de dragoste față de ceilalți.

Concluzii

Ioan ne întreabă dacă îl iubim pe Dumnezeu. El insistă că nu putem pretinde că îl iubim pe Dumnezeu dacă urăm alte persoane. În plus, nu putem pretinde să iubim alți oameni fără dovezi. Dragostea lui Dumnezeu din inimile noastre are ca rezultat acte de bunătate față de ceilalți? Inima plină de ură și mânia lui Cain au avut ca rezultat crime, o reflecție aspră, dar exactă a gândurilor sale interioare. Inima plină de dragoste a lui Isus Hristos a avut ca rezultat sacrificiul vieții sale ca Mielul lui Dumnezeu pentru a îndepărta păcatul lumii (Ioan 1:29), aceeași lume de care Ioan ne avertizează că îi va urî pe urmașii lui Isus (1 Ioan 3:13) . În timp ce noi eram dușmanii Lui, El a murit pentru noi (Romani 5: 8-10).Ce mărturisește viața noastră despre secretele inimilor noastre?.

Ce trebuie să memorăm: *Arătăm dragostea lui Dumnezeu dacă iubim pe oameni.*